

Šťastná osamělost

Tunelem lesa
dlouhými stíny
kvetoucí loukou
nadnášen vůní šípkových růží
vybíhá běžec na planinu
Z padolin mysle
nad blahem bdící
stoupá hlas dobra
Stezka
jak startovací dráha
k vroucímu Slunci
míří nad pražský podvečer
Zlatavá pokožka vypouští pot
Rychleji
Rychleji
Metanoeite
Nebe rozvírá náruč
Slunce brunátní
roste
a žhavost
ovíjí jakoby Boha